

SELETUSKIRI

maeluministri määruse „Põllumajandusministri 13. märtsi 2015. a määruse nr 25 „Maapiirkonnas majandustegevuse mitmekesistamise investeeringutoetuse andmise ja kasutamise tingimused ning kord“ muutmine“ eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Maaeluministri määrus „Põllumajandusministri 13. märtsi 2015. a määruse nr 25 „Maapiirkonnas majandustegevuse mitmekesistamise investeeringutoetuse andmise ja kasutamise tingimused ning kord“ muutmine“ (edaspidi *eelnõu*) kehtestatakse Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse § 67 lõike 2 alusel.

Põllumajandusministri 13. märtsi 2015. a määruses nr 25 „Maapiirkonnas majandustegevuse mitmekesistamise investeeringutoetuse andmise ja kasutamise tingimused ning kord“ (edaspidi *määrus*) tehtavad muudatused on tingitud vajadusest leevendada tootmiseks või teenuse osutamiseks vajalike ehitiste parendamise nõudeid, mis tähendab, et edaspidi saab lisaks hoonete parendamisele toetust taotleda ka rajatiste parendamiseks.

Samuti suurendatakse hoonete ja rajatiste parendamise maksimaalset toetussummat 30 000 euroni ning muudetakse selle andmise alust. Varem oli maksimaalne abikõlblike kulude maksumus parendamise puhul 13 000 eurot, mis arvestati määruse § 8 lõike 1 punktide 1 ja 2 kohaselt 40% ja 50% suurusest toetusmäärast, mis tähendab, et toetust oli parendamiseks võimalik saada maksimaalselt mittepõllumajandustootjal üksnes 5200 eurot ja põllumajandustootjal 6500 eurot. Edaspidi ei seota parendamise puhul abikõlblike kulude maksumust toetusmääraga, vaid sätestatakse kõikidele taotlejatele konkreetne toetussumma ülem- ja alampiir. Toetussumma ülempiiri tõstmine on põhjendatud, arvestades kasvanud ehitushindu.

Arvestades väga kõrgele tõusnud energiahindu, on ettevõtjate jätkusuutlikkuse seisukohast kriitilise tähtsuse omandanud ka tootmiseks ja teenuse osutamiseks kasutusel olevate ehitiste energiatõhususe suurendamine, milleks on vajalik teha erinevaid parendustöid, nagu näiteks põrandate, lagede ja seinte soojustamine, katusekatete, uste ja akende väljavahetamine soojapidavamate vastu, valgustite väljavahetamine energiasäästlikumate lahenduste vastu jne.

Lisaks on konkurentsivõime seisukohast üha olulisemaks kujunemas teenustele ligipääsetavus, et ka liikumisraskustega inimesed pääseksid teenuseid kasutama. See toob samuti kaasa lisakulutusi erinevateks parendustöödeks.

Eelnõu ja seletuskirja on koostanud Maaeluministeeriumi maaelupoliitika ja analüüsi osakonna peaspetsialist Allar Korjas (625 6162, allar.korjas@agri.ee). Juriidilise ekspertiisi eelnõule on teinud Maaeluministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Helen Palginõmm (625 6260, helen.palginomm@agri.ee). Eelnõu on keeleliselt toimetanud Maaeluministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Laura Ojava (625 6523, laura.ojava@agri.ee).

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu punktiga 1 muudetakse määruse § 4 lõike 1 punkti 1 ja lõiget 1¹, asendades neis läbivalt sõna „hoone“ sõnaga „ehitise“. Ehitusseadustiku § 3 lõike 2 kohaselt on ehitis hoone või rajatis (edaspidi koos *ehitis*). Hoone on väliskeskkonnast katuse ja teiste välispiiretega eraldatud siseruumiga ehitis. Rajatis on ehitis, mis ei ole hoone.

Määruse § 4 lõike 1 punktis 1 seega laiendatakse toetatavaid tegevusi selliselt, et edaspidi saab toetust taotleda nii hoonete kui ka rajatiste parendamiseks. Varem oli võimalik toetust taotleda hoonete puhul nii ehitamiseks (määruse § 4 lõike 1 punkti 1 kohaselt ehitise püstitamine,

rajamine, paigaldamine, laiendamine või ümberehitamine) kui ka parendamiseks, kuid rajatiste puhul ainult ehitamiseks. Määruse muudatusega on ettevõtjatel võimalik edaspidi toetust taotleda ka rajatiste parendamiseks. Rajatise parendamine võib olla näiteks klientidele mõeldud parkla parandamine, kaevu või veejaotussüsteemi renoveerimine, rekreatsioonialal olevate konstruktsioonide korrastamine, valgustuse asendamine energiasäästlikuma lahendusega vms. Muudatuse tegemise vajadust on põhjendatud seletuskirja sissejuhatavas osas.

Määruse § 4 lõikes 1¹ tehtav muudatus on seotud eelnimetatud § 4 lõike 1 punktis 1 tehtava muudatusega. Määruse § 4 lõikes 1¹ sätestatakse, mida loetakse selle määruse tähenduses parendamiseks, ning ka selles sättes asendatakse sõna „hoone“ sõnaga „ehitise“. Seega edaspidi on määruse § 4 lõike 1 punktis 1 nimetatud ehitise parendamine ehitise üksiku osa vahetamine samaväärse vastu või ehitise remonditöö, mille tegemise korral puudub ehitusseadustiku tähenduses teavitamis- või loakohustus.

Eelnõu punktidega 2 ja 3 muudetakse ehitise parendamise maksimaalset toetussummat 30 000 euronit ning selle andmise alust.

Määruse § 5 lõige 2, mille kohaselt hoone parendamise abikõlblik maksumus kokku ei või olla väiksem kui 3000 eurot ja suurem kui 13 000 eurot, tunnistatakse kehtetuks. Määruse § 8 lõike 1 punktide 1 ja 2 kohaselt antakse toetust mittepõllumajandusliku ettevõtlusega tegelevale mikroettevõtjale kuni 40% toetatava tegevuse abikõlbliku kulu maksumusest ja põllumajandustootjale kuni 50% toetatava tegevuse abikõlbliku kulu maksumusest, mis tähendab, et varem sai parendamiseks toetust mittepõllumajandusliku ettevõtlusega tegelev mikroettevõtja 40% suuruse toetusmäära puhul maksimaalselt 5200 eurot ja põllumajandusliku ettevõtlusega tegelev ettevõtja 50% suuruse toetusmäära puhul maksimaalselt 6500 eurot. Määruse § 5 lõike 2 asemel sätestatakse määruse § 8 lõige 2¹, mille kohaselt toetus ehitise parendamiseks kokku ei või olla alla 2000 euro ega üle 30 000 euro. See tähendab, et edaspidi ei seota ehitise parendamise puhul abikõlblike kulude maksumust toetusmääraga, vaid sätestatakse konkreetne toetussumma ülem- ja alampiir, täpsemalt ehitise parendamise toetussumma minimaalne ja maksimaalne suurus kokku ühe projekti raames, mis ei või olla väiksem kui 2000 eurot ega suurem kui 30 000 eurot. Seega on muudatuse tulemusena ettevõtjal võimalik kasutada ehitise parendamiseks kordades suuremas summas toetust kui varem.

Samuti aitab muudatus üheselt aru saada parendamiseks võimaldatava maksimaalse toetuse suuruse numbrilisest väärtusest. Varem pidi ettevõtja parendamiseks võimaldatava maksimaalse toetussumma ise välja arvutama määruses sätestatud parendamisega seotud abikõlblike kulude maksimaalse summa ja toetusmäära kaudu. Selline kaudne toetussumma leidmise viis oli ettevõtjatele segadust tekitav ja eksitav. Muudatuse tulemusena on määruses edaspidi üheselt sätestatud parendamiseks võimaldatava toetuse maksimaalne summa, mis reguleeritakse toetuse määra ja toetuse suuruse §-s 8. Parendamiseks on võimalik ühe projekti raames kasutada toetust kokku kuni 30 000 euro ulatuses olenemata parendatavate ehitiste arvust.

Eelnõu punktiga 4 muudetakse määruse § 6 punkti 17. Muudatus on seotud eelnõu punktiga 1. Seega edaspidi ei ole abikõlblik lisaks hoonele ka sellise rajatise ehitamise ja parendamise kulu, mis ei ole vajalik taotleja majandustegevuse mitmekesistamiseks asjaomasel tegevusalal.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu väljatöötamisel võeti aluseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning

tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320–469), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487–548) ning komisjoni määrus (EL) nr 1407/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1–8).

Eelnõus nimetatud Euroopa Liidu õigusaktid on kättesaadavad Euroopa Liidu Teataja veebilehel <https://eur-lex.europa.eu>.

4. Määruse mõjud

Määruse muudatus loob maapiirkonnas tegutsevatele ettevõtjatele paremad võimalused tugevdada oma konkurentsivõimet. Toetatavate tegevuste laiendamine avardab oluliselt maapiirkonnas tegutsevate ettevõtjate võimalusi investeerida ressursitõhususse ning seekaudu tekitada eeldused olemasolevate töökohtade säilitamiseks ja uute töökohtade loomiseks.

Määruse muudatused on positiivsed, vähendavad piiranguid, avardavad taotlejate võimalusi ning loovad ettevõtjatele paremad võimalused parandada konkurentsivõimet, kasvatada müügitulu ja luua maapiirkonnas uusi töökohti.

5. Määruse rakendamise seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamisega ei kaasne lisakulu ega -tulu.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitati eelnõude infosüsteemi EIS kaudu kooskõlastamiseks Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile ning Rahandusministeeriumile, kes ei ole Vabariigi Valitsuse 13. jaanuari 2011. a määruse nr 10 „Vabariigi Valitsuse reglement“ § 7 lõike 4 kohaselt ettenähtud tähtaja jooksul eelnõu kooskõlastanud ega jätnud seda põhjendatult kooskõlastamata, mistõttu loetakse eelnõu nimetatud määruse § 7 lõike 4 kohaselt kooskõlastatuks.

Eelnõu esitati arvamuse andmiseks Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Ametile, kes ei esitanud eelnõu kohta ettepanekuid.

Eelnõu esitati informatsiooniks „Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ seirekomisjonile.

(allkirjastatud digitaalselt)

Marko Gorban

Kantsler